

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΤΕΡΑ ΤΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ

Σ' ΑΓΑΠΩ

Ο ΨΥΧΟΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΑΙΣΚΑΚΗ

ΦΥΛΑΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ EN BENETIAI

Ο ΑΥΓΟΚΡΑΤΩΡ ΓΟΥΛ'ΕΛΜΟΣ Α'.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΡΟΖΕΤΟΥ

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ ΚΩΦΑΛΛΩΝ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΧΩ

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΤΕΡΑ ΤΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ

(Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἀποθιώσαντος δημοσιογράφου καὶ συγγραφέως Γαβριὴλ Σιάρι θὰ μεταφέρωμεν τὰ πλεον ἐλκυστικὰ κεφάλαια περὶ τοῦ Μαρόκου, οὗ ὁ Σουλτάνος ἐκλαμβάνει ἑαυτὸν καὶ εἶνε — διὰ τὸν κόσμον τὸν ἀραβικὸν — ὑπέρτερος τοῦ Σουλτάνου τῆς Τουρκίας. Ὁλον τὸ βιβλίον τοῦ Σιάρι ἀναγινώσκεται ὡς τὸ θεληματικώτερον τῶν μυθιστορημάτων. Ἐξ αὐτοῦ θὰ ἀνθολογήσωμεν τὰς γοητευτικωτέρας σελίδας. Ὅταν ἔλθωμεν εἰς τὰ τοῦ στρατοῦ, εἰς τὰ τῆς αὐλῆς, εἰς τὰς ἐθιμοτυπίας, εἰς τὰς κλοπὰς, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ὁ γέλως θὰ κορυφωθοῦν! :

ΤΑ ΧΑΡΕΜΙΑ ΤΗΣ ΚΑΣΒΑΧ

Ἐὰν τὰ τσακρία τῆς Ταγγέρης οὐδὲν ἔχουσι τὸ ἀξιοσημειωτόν, δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὴν Κασβὰχ, ἥτις περιέχει τὸ ἀνάκτορον τῆς κυβερνήσεως, τοὺς στρατῶνας, τὰ φυλκὰς, καὶ ἀριθμὸν τινα ἰδιωτικῶν οἰκιῶν. Εἰς ὁστάγωνος μιν χαίρες, κεκοσμημένος δι' ὠραίων ἀραβουργημάτων,

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

δεσπόζει αὐτῆς δι' ὅλου τοῦ ὕψους του. Τὸ κυβερνητικὸν ἀνάκτορον πρὸ πάντων ἀξίζει τὸν κόπον τῆς ἐπισκέψεως. Φθάνει τις εἰς αὐτὸ δι' εὐρείας ἐσωτερικῆς αὐλῆς, τὴν ὁποῖαν οἱ ζωγράφοι ἑκατοντάκις ἔχουσιν ἀναπαράσῃ, ἀλλ' ἥτις θαυμάζεται καὶ μόλα ταῦτα. Εἶνε κεκοσμημένη διὰ μαρμαρίνων κιόνων διαφόρων χρωμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶε ἐπιτεθειμένα κιονόκρανα κορινθιακοῦ ρυθμοῦ, διαφυγόντα ἀναμφιβόλως τὴν καταστροφὴν τῆς ἀρχαίας Τιγγίδος. Ἀφοῦ διέλθῃ τις τὴν αὐλὴν ταύτην, πρέπει νὰ σπύσῃ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν γυναικῶν, θαῦμα ἀληθὲς ἀραβιακῆς τέχνης. Ποτὲ ἴσως ἡ ποιητικὴ ἰδέα, ἣν ἔχομεν περὶ τῶν χαρεμίων, δὲν ἐπραγματοποιήθη τόσον ἐπιτυχῶς. Φαντάσθητε σιρὰν μικρῶν δωματίων, συνεχομένων μεταξὺ τῶν διὰ πολλῶν διαδρόμων, οἷτινες ἀνέρχονται, κατέρχονται, στρέφονται πρὸς πᾶσα, τὰς διευθύνσεις καὶ διασταυροῦνται, ὡς ἐν λαβυρίνθῳ ἀδιεξιτήτῳ. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν τερπνοτέραν τῶν ἀταξιών, εἶνε ἐν χάος πολὺ χαριτωμένον. Πνοὴ ἡδυπαθείας σιωπηλῆς καὶ παρατεταμένης ἐπικρέμαται, οὕτως εἰπεῖν, ἐπὶ τῶν ἀξιολατρεῦτων τούτων κρησφυγέτων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἀγνοεῖ τις πόθεν νὰ εἰσέλθῃ, καὶ ἐπὶ ὀλιγώτερον γνωρίζει πῶς νὰ ἐξέλθῃ. Ἐκαστον τῶν δωματίων τούτων, ἱμοιάζει φουλέαν κεκρυμμένην, κεχωρισμένην πασῶν τῶν ἄλλων, καὶ μετ' ἴσου ἐρωτύλου αἰσθημάτων παρεσκευασμένην, ὡς ἐὰν ᾗτο μόνη αὐτὴ καὶ καμμία ἄλλη. Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις, καὶ ἐπὶ ἀδυνατώτερον νὰ περιγράψῃ τὰ κοσμήματα τῶν δωματίων τούτων. Οὐδεμίαν ἔχουσιν ὁμοιότητα πρὸς ἄλλα, εἶνε ὅλως πρωτότυπα. Σωρὸς ἀραβουργημάτων καλύπτει τὰ δάπεδα. Οἱ τοῖχοι εἰσὶ κεκαλυμμένοι διὰ μωσαϊκοῦ, ἀπαρκυλλίου κατὰ τε τὴν κομψότητα καὶ τὸ περίπλοκον. Τὰ παράθυρα, ἅτινα εἶνε μικρότατα, στηρίζονται ἐπὶ μικρῶν κιονίσκων θαυμασίως ἐξαιργασμένων. Ἀληθῆ τρίχαπτα ἐκ ξύλου χρησιμεύουσιν ὡς κορνίζαι. Ἀλλὰ τὸ χαριέστερον πάντων, εἶνε τὰ ποικίλα εἶδη τῶν μυχῶν καὶ τῶν πικστῶν, ἐφ' ὧν ἐξηπλοῦντο αἱ γυναῖκες, ἐπὶ ταπήτων καὶ μαλθακῶν προσκεφαλῶν. Εἰς τοὺς θρόνους τούτους τῆς τρυφῆς καὶ τῆς μαλθακότητος, εἶνε κεχυμένα ἀσώτως πάντα τὰ ὠραιότερα, τρυφερώτερα καὶ πρωτοτυποτέρα τῶν ἀραβικῶν κοσμημάτων. Τὰ δάπεδα αὐτῶν, ἐσχηματισμένα εἰς σχῆμα ἡμιθόλου, ὁμοιάζουσι τὰ καλειδοσκόπια ἐκεῖνα, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἡ ὁφθαλμὸς χάνεται εἰς παραδοξοτάτας ὀπτασίας. Καὶ πράγματι, ὑποκαὶ ὀπτασίαι θὰ ἐφαίνοντο εἰς τοὺς εὐτυχεῖς κα-

ΦΥΛΛΟΝ 16

τόχους τῶν μαγικῶν ἀνακτόρων τούτων, ὅταν, κατόπιν ἐρωτικῆς συνδιαλέξεως, περιεπλάνουν τὰ βλέμματά των ἐφ' ἐνὸς τῶν φανταστικωτέρων προϊόντων τῆς ἀραβικῆς ταύτης τέχνης, ἅτινα δὲν ὁμιλοῦσιν εἰς τὴν ψυχὴν, οὔτε εἰς τὸ πνεῦμα ἀπευθύνονται, εἰσὶ δὲ μόνον κατεσκευασμένα ὅπως διεγείρῃσι τὰς αἰσθήσεις, διὰ νὰ ἐκπλήξῃσι καὶ μεθύσωσι διὰ φαντασιῶν τολμηροτάτων; Πᾶν τὸ περικυκλοῦν αὐτοὺς, τοὺς ἐκάλει νὰ ριθῶσι καὶ νὰ χαθῶσιν ἐντὸς τῆς ἀθύσου τῶν ρεμβασμῶν. Καὶ ὅταν ὁ κόρος ἦ ἡ ἀπογοήτευσις τοὺς ἐκάλει εἰς τὴν πραγματικότητα, δὲν εἶχον εἰμὴ ὀλίγα μόνον βήματα νὰ ποιήσωσιν, ὅπως, διασκαλιζόντες ἕνα διάδρομον, εὐρεθῶσιν εἰς νέον διαμέρισμα, ἐνθ' ἡ νύκτας ἡδοναὶ ἢ νύκτας ἀπογοητεύσεις τοὺς ἀνέμενον. Δὲν εἶνε τοῦτο τὸ ἰδανικὸν τοῦ χαρεμί; Δὲν πρέπει νὰ εἶνε τοιοῦτο; Περίπλοκον ὡς ἀραβουργημα, καὶ πλήρες μυστηρίων; Αἱ κοιναὶ αἰθουσαι τοῦ χαρεμί τῆς Κασθὰχ δὲν εἶνε ὀλιγώτερον ἐξιοθαύμαστοι τῶν ἰδιαιτέρων δωματίων. Ὑπάρχουσιν ὅλων τῶν σχημάτων τοιαῦται: στρογγύλαι, τετράγωνοι, ἢ πολύγωνοι. Τέλος, ὑπάρχει καὶ τις ἐξώστης ἐπίστετος, ἔχων ἐκατέρωθεν μαρμαρίνους κίονας, ὅστις βλέπει εἰς μικρὸν κήπον, εἰς τὸν ἑποῖον εἰσέρχεται τις διὰ θυρίδος ὠραιοτάτου ρυθμοῦ. Ἄλλ' ἢ κυριώτερα ἐντύπωσις ἦν ἀποκομίζει τις ἐκ τοῦ ἀνακτόρου τοῦ κυβερνήτου τῆς Ταγγέρης εἶνε, ὅτι ἐν αὐτῷ περιέχεται πᾶν ὅ,τι συντελεῖ εἰς τὰς ἀπολαύσεις τοῦ βίου. Οἱ Ἀραβες ἦσαν οἱ πρῶτοι ἀριστοτέχναι ὡς πρὸς τοῦτο. Ἄλλ' ἤδη ἔχασαν καὶ τὴν ὑπεροχὴν ταύτην. Τὸ δὲ χαρέμιον τῆς Κασθὰχ, ἐγκαταλειμμένον ἀπὸ πολλοῦ, βαίνει γιγαντιαίους βήμασιν εἰς τὴν ἐρείπωσιν, καὶ μετ' ὀλίγα ἔτη ἴσως θὰ κατάρρευσθαι, χωρὶς νὰ μείνωσιν ἔχνη ἐκ τῶν θαυμασιῶν του.

* *

Ο ΣΕΡΙΦΗΣ ΤΟΥ ΟΥΕΖΖΑΝ

Ἐν Ταγγέρη, τῇ πόλει ταύτῃ ἐν ἣ δὲν εἶνε ἄγνωστα τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθιμα, ἐδρεύει σχεδὸν διαρκῶς ὁ κυριώτερος θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς τῆς χώρας, ὁ ἡγούμενος τοῦ τάγματος τοῦ Μουλᾶ-Ταϊέμπ, ὁ διάσημος Σερίφης τῆς Οὐεζζάνης, ὅστις ἐσχάτως ἐγένετο ὁ προστατευόμενος τῆς Γαλλίας, ἀφοῦ ἐπὶ μακρὸν ὑπῆρξε φίλος τῶν Γάλλων. Ὁ ἀγγίχνους οὗτος ἀνὴρ δὲν ἔσχεν ἀνάγκην τῆς παραμικρᾶς διδασκαλίας, ὅπως ἀποσείη τὸν ζυγὸν πασῶν τῶν προλήψεων τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, διότι πράγματι οὐδεμία αὐτῶν εἶχεν εἰσελθεῖ εἰς τὸ ἐντελὲς ἐλεύθερον πνεῦμα αὐτοῦ. Βεβαίως, παρὰ τὴν θέλησίν του καὶ ἐναντίον τῶν κλίσεων του εἶνε ἱερωμένος. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτο οὐδαμῶς στενοχωρεῖ αὐτόν. Φέρει τὴν ἀγιότητα αὐτοῦ μετὰ θαυμαστῆς ἀφειλείας, ἀφήνων νὰ λατρεύηται παρὰ τοῦ λαοῦ, ἐπιτρέπων εἰς τὸ πλῆθος νὰ ἀσπάζεται μετ' ἀφοσιώσεως τοὺς κροσσούς τοῦ βουρνούζιου του, τοὺς ἀναβολεῖς, τὸ ἐφίππιον, τοὺς πόδας του, ἔτι δὲ καὶ αὐτὴν τὴν οὐρὰν τοῦ ἵππου του, διερχόμενος μετὰ ὑψίστης ἀδιαφορίας καὶ ἐντελούς

ἀκαταδεξίας διὰ μέσου τῶν προσπεπιτωκότων πιστῶν. Βραχὺς, εὐσαρκος, εὐσταλής, μὲ τὸ χεῖλος παχὺ, μὲ ὄμμα ἀπηυδαμένο, μὲ φυσιογνωμίαν κοινὴν καὶ βαρεῖαν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιτηδεύσεως ἐν τῇ ἐνδυμασίᾳ του, ἥτις νὰ τὸν διακρίνῃ ἐκ τῶν ἄλλων ἰθαγενῶν, δὲν ἔπαυσε νὰ ἐμβάλλῃ εἰς σκληρὰς δοκιμασίας τὴν πίστιν τῶν ὀπαδῶν τοῦ τάγματος του. Ἐλάχιστα πιστεύων ἐκ τῆς πρώτης αὐτοῦ νεότητος, ὅταν ἀνέλαβε τὸ ταξείδιον τῆς Μέκκας, διέπλευσε τὴν θάλασσαν ἐπὶ ἀτμοπλοίου γαλλικοῦ. Ἐπανῆλθε δὲ, ὀλίγον μὲν ἐπαυοδομημένος ἐκ τῆς Κασθὰχ καὶ τῆς πηγῆς τοῦ Ζε μ ζ ε μ, καταγοητευμένος ὅμως ἐκ τῶν ἡθῶν, τοῦ σκεπτικισμοῦ, καὶ πρὸ πάντων ἐκ τῶν ποτῶν τῶν Φράγκων. Ἐπὶ μακρὰ ἔτη, εἰς πείσμα τῶν ἀπαγορεύσεων τοῦ Κορανίου, ἐμέθυε κατ' ἐκάστην, καὶ ἐν τῇ μέθῃ του διέπραττε μετὰ τῆς τόλμης ἐνὸς ἀγίου, ὅλας τὰς τρέλλας ὅσαι τῷ ἐπῆρχοντο εἰς τὴν κεφαλὴν. Μίαν ἡμέραν μάστιγα τὰ πράγματα ἐξωθήθησαν μέχρι τοιοῦτου σημείου, ὥστε οἱ μαρابطοὶ καὶ οἱ τολμπαῖ τῆς Οὐεζζάν, ἔκρινον καθῆκον αὐτῶν νὰ παρακαλέσωσι τὸν ἡγούμενον τῶν νὰ ἀπέλθῃ καὶ νὰ ζήσει μακρὰν τῆς Ζα οὐ γ ι α ς, ἣν ἐμόλυνε διὰ τῶν ὀργίων του. Ἡ σύζυγός του, συμμερισθεῖσα τὴν γνώμην αὐτῶν, ἔκαμε τρομερὰν συζυγικὴν σκηνήν. Ὁ Σερίφης θυμωθεὶς, ἔρριψε κατ' αὐτῆς τρίς τὴν περίρημον καθιερωμένην φράσιν: Χ α ρ ᾶ μ ᾶ λ ι ᾶ, καὶ ἀμέσως, ἐγκαταλείψας τὴν Οὐεζζάν, μετέβη εἰς Ταγγέρην, ἐνῶ ἡ δυστυχὴς ἐγκαταλειμμένη γυνὴ του μετὰ τοῦ υἱοῦ της, κατέφυγε παρὰ τῷ Σουλτάνῳ τοῦ Μαρόκκου. Ἐν Ταγγέρῃ ὁ Σερίφης, μὴ αἰσθανόμενος μεγάλην κλίσιν εἰς τὴν ἀγχαμὸν ζωὴν, ἐνυμφεύθη ἀγγλίδαν τινὰ θαλαμηπόλον, ἀντὶ τῆς φανατικῆς συζύγου ἣν ἐγκατέλειπε. Εἰς τὴν νέαν σύζυγόν του ἐπέτρεψε νὰ διατηρήσῃ τὴν θρησκείαν αὐτῆς, μὴ τρέφων καμμίαν ὀρεξίν εἰς προσηλυτισμούς. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Σερίφου ὑπῆρξε σοφωτάτη καὶ σωτήριος δι' αὐτόν, διότι ἡ νέα γυνὴ του, κατῴρωσε νὰ τὸν πείσῃ, οὐ μόνον νὰ μὴ μεθύσκηται, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ποιῇται τὴν χρῆσιν οὐδενὸς πνευματώδους ποτοῦ. Ἀλλως δὲ, ἡ ἀγγλὶς αὕτη συνεμορφώθη μὲ ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νέας θέσεώς της. Συνοδεύει τὸν σύζυγόν της κατὰ τὰς εὐσεβεῖς περιουδεῖας του καὶ τείνει τὴν χεῖρα ὅπως δεχθῇ τὰς προσφορὰς τῶν πιστῶν, αἵτινες εἰσὶν αἱ πρόσοδοι τοῦ ἱερατικοῦ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῖς μεουσουλμάνοις. Ἔσχε τέκνα, τὰ ὁποῖα ὁ λαὸς σέβεται, ὡς ἐὰν δὲν ἦτο διαμαρτυρομένη ἡ μήτηρ αὐτῶν. Δύναται τις νὰ ἴδῃ εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Ταγγέρης εὐρώστους ἱππεῖς καὶ πολεμιστὰς ὑπερηφάνους, νὰ ὑποκλίνωνται καὶ νὰ γονυπετῶσι πρὸ τῶν βλαστῶν τούτων τοῦ κατὰ τὸν ἰσλαμικὸν αἵματος, ἀναμειγμένου μετὰ τοῦ κοινοτέρου χριστιανικοῦ, νὰ ἀσπάζωνται τὰ ἐνδύματά των, καὶ νὰ ἐπιθέτωσι τὰς χεῖρας των ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των ἐν εἰδῇ εὐλογίας. Οἱ υἱοὶ τῆς Ἀγγλίδος δὲν σέβονται παρὰ τοῦ λαοῦ ὀλιγώτερον τοῦ ἰοῦ τῆς Μουσουλμάνας, ὅστις, βλέπων τοὺς ἀδελφούς του αὐχκνομένους ἐν τῇ εὐλαθείᾳ τοῦ λαοῦ, ἔκρινε καλὸν

ν' ἀφήσῃ τὸν Σουλτάνον, καὶ ἐρχόμενος πρὸς τὸν πάτερ, νὰ ζήσῃ ἐν ὁμονοίᾳ μετ' αὐτοῦ.

Ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ συναντήσω τὴν Σερίφαν τοῦ Οὐεζζάν. Δὲν ἔχει ἀπολύτως κανέν ἐκ τῶν προσόντων ἡρωίδος μυθιστορηματικῆς, καὶ ὁμιλεῖ περὶ τοῦ σιζύγου καὶ τῶν τέκνων της ὡς ἀπλῆ ἀστὴ τοῦ Λονδίνου. Δὲν εἶνε ὠραία, καὶ ἀπορεῖ τις πῶς ἐνέπνευσεν ἔρωτα εἰς ἓνα πῶν πρώτων ἀνδρῶν τοῦ ἰσλαμισμού. Συνήθως, ἐνδύεται ἀπλὴν εὐρωπαϊκὴν, ἡμᾶλλον ἀγγλικὴν ἐνδυμασίαν· μόνον δὲ κατὰ τὰς παρασκευὰς φορεῖ ἀραβικὴν στολήν. Ἔχει καὶ ἐπισκεπτήρια, ἅτινα φέρουσι τὴν ἐπιγραφὴν: Ἡ Αὐτῆς Ὑψηλότης, ἡ Κυρία δὲ Βαζζάν, πριγκηπέσσα τοῦ Μαρόκου Βεδαίως, δὲν εἶνε ἀξιοκατάκριτος διὰ τοῦτο. Εἰς τὸν τίτλον τῆς πριγκηπέσσης δικαιοῦται διὰ τοῦ γάμου της· ἔάν δὲ ἔγραψεν ἐπὶ τὸ ἀγγλικώτερον, τὸ Οὐεζζάν Wazzan», τὸ ἔπραξε πρὸς ἀνάμνησιν τῆς καταγωγῆς της.

Σ' ΑΓΑΠΩ

(ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΡΥ)

(Συνέχεια)

Ἐλθισμόνησε νὰ ἐξκκοιλουθῇ τὸ κλειδοκύμβαλον, κατεβεβλημένη ὑπὸ ἰδεῶν ἀλγεινο-άτων, καὶ δὲν ἤκουσε τὴν μπάμπικ Τρέγκ, ὅστις ἐπανελάμβανεν εἰς τὸ οὖς αὐτῆς:

— Φυλάξου ἐκ τῶν ρεμβασμῶν! Φυλάξου ἐκ τῶν ρεμβασμῶν, φιλάττη!

Ἡ μορφὴ τοῦ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου ἔσχεν ἔκφρασιν θλίψεως. Ἐν τούτοις, συνῆλθε, καὶ ἐγγίζων τὸν δάκτυλον αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὤμου τῆς κόρης του:

— Ἐνθυμείσαι, τῇ εἶπε, τὰ ὠραία τραγουδάκια τὰ ὁποῖα σοὶ ἔλεγα ὅταν ἦτο ἀκόμη πολὺ μικρὰ, εἰς τὸ κατάστημά μας, τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νίκης; Ὑπῆρχε μετὰξὺ αὐτῶν αὐτῶν ἐν πρὸ πάντων, τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν ιδιότητα νὰ σὲ κάμνῃ νὰ γελάς, καὶ νὰ διεγείρῃ εἰς ὑπατον βαθμὸν τὸ ἐνδιαφέρον σου.

Καὶ μετὰ φωνῆς ἀναποφασίστου, τὴν ὁποίαν τὸ γῆρας καθίστα ὀλίγον ὑποτρέμουσαν, ἤρχισε νὰ συρίζῃ τὸ παιδικὸν ᾄσμα, τὸ ὁποῖον ὑπαινίσσεται.

Μετ' ὀλίγον ὁμως διεκόπη, ἐπειδὴ ἡ φωνὴ τοῦ ἤρχιζε νὰ τρέμῃ περισσότερον. Ἐχαμήλωσε τότε καὶ αὐτὸς τὴν κεφαλὴν του. Ἐπὶ τῶν διεσταυρωμένων βραχιόνων τῆς κόρης του εἶχεν ἰδεῖ πίπτοντα δάκρυα. Ἡ Γενεβιεθ ἐστράφη, ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας του μετὰ λυγμῶν καὶ ἔκρυψε τὴν ὠχρὰν κεφαλὴν της ἐπὶ τοῦ πατρικοῦ στήθους. Ὁ δὲ μπάμπικ Τρέγκ, κατατεταραγμένος, ἐψιθύρισε:

— Ἡμεθεὶς τότε πολὺ εὐτυχέστεροι!...

Αὕτη ἦτο ἡ μόνη λύπη τὴν ὁποίαν ἐξεδήλωσε

γεγωνυῖα τῇ φωνῇ· ἐν εἶδος ἐπιπλήξεως δειλῆς, περιφόβου καὶ γλυκείας....

— Συγγνώμην... συγγνώμην πάτερ... ἐγὼ μόνη μου τὸ ἠθέλησα!.. εἶπεν ἐκείνη.

Καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὰ δωμάτια τῆς καταβεβλημένη. Πάντοτε τὸ σκότος ἐδοκίμειεν ἐντὸς τοῦ κοιτῶνος της. Ἐρρίφθη ἐπὶ τινος ἀνακλίντρου, καὶ ἐπὶ μακρὸν διέμεινεν ἀκίνητος. Δὲν ἤκουετο κανὴν ἀναπνοὴ αὐτῆς. Αἰφνιδίως ἠγέρθη καὶ ἀνέστυρε τὰ παραπετάσματα· ὁ ἥλιος εἰσέδυσε μέχρι καὶ τῶν ἐλαχίστων γωνιῶν τοῦ πολυτελοῦς καὶ ἀβροῦ κρησφυγέτου, τὸ ὁποῖον εἶχε κρύψει τοὺς ἔρωτας αὐτῆς, καὶ ὅπερ ἦδη ἐκρυσσε τὰ δάκρυά της.

— Καὶ ὁμως, τῷ εἶχον εἶπει: «Μὴ με κάμνεις ἄλλην Καρλότταν δ' Ἀλβρέτ!...»

Εἰς τὴν ἀνατολικὴν γωνίαν τοῦ δωματίου, ἤγειρε τὰ ἄκρα τῶν ταπήτων, καὶ ἀπεκάλυψε χαμηλὴν καὶ στενὴν θυρίδα.

— Ἐντεῦθεν διήρχετο ἡ Καρλόττα, ὅταν μετέβαινε διὰ νὰ προσευχηθῇ, εἶπε. 1ῆ τὴν σειρὰν αὐο λοιπόν!...

ᾠθῆσε τὴν βαρεῖαν θύραν, ἥτις ὑπεχώρησε καὶ ἠνεύγει ἀποκαλύψασα κλίμακα κατεσκευασμένην διὰ λευκῶν λίθων. Ἀνῆλθε τὰς βαθμίδας αὐτῆς, καὶ ἐσταμάτησεν εἰς τὸ εὐκτήριο, καταπλαγεῖσα ἐκ τῆς ψυχρότητος τῶν γυμνῶν τοίχων, οἵτινες ἐφαίνοντο ὡς ἔάν ἡπείλουν νὰ πέσωσι καὶ νὰ τὴν θάψωσιν ὑπὸ τὰ ἐρείπιά των. Ἐγονυπέτησεν ἐνώπιον τοῦ ἐγκαταλελειμμένου βωμοῦ.

Πέριξ αὐτῆς δὲν ὑπῆρχον εἰμὴ τὰ ἐρείπια τοῦ εὐκτηρίου, τόπος ὅστις ἐχρησίμευεν ἤδη ὡς ἀντικείμενον τῆς περιεργείας τῶν ἐπισκεπτομένων τὰ μέρη ἐκείνα ταξιδιωτῶν. Ἐν τούτοις, ἡ φαντασία αὐτῆς, ἐξαφθεῖσα, διηγείρεν ἐν αὐτῇ τὴν ἀνάμνησιν τῶν πυργοδεσποινῶν αἵτινες ἦλθον, ὡς αὕτη, νὰ ζητήσωσιν ἐκεῖ τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν, καὶ τῇ ἀναπαρέστησε ζωηρῶς τὴν μορφὴν τῆς Καρλόττας ταύτης, ἥς ὑπῆρξεν ἀδελφὴ ὡς πρὸς τὴν ἐγκατάλειψιν. Ἐπανεῦρε μικρὰν γαλήνην, καθότι τὸ γοητικὸν τοῦτο παρεκκλήσιον τῇ ἀνεμίμνησκε τὴν παιδικὴν της ἡλικίαν, διελθοῦσαν ἐν τῷ μέσῳ τῶν λειψάνων τοῦ πολεμικοῦ βίου τοῦ Μεσαιῶνος. Διὰ τῶν ὑψηλῶν ἀψιδωτῶν παραθύρων, ὁ ἥλιος εἰσέδυεν εἰς στενάς ἀκτίνας, μηδεμίαν ἐχούσας θερμότητα, αἵτινες προσέπιπτον ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς. Ὅταν ἐκουράσθη προσευχομένη, ἐκάθησε κάτθεν τοῦ βωμοῦ καὶ ἐρρέμβαζε. Τὶ ἔπρεπε νὰ πράξῃ διὰ ν' ἀναλάβῃ ὀπίσω τὸν σύζυγόν της; Ἦτο ζυλότυπος. Ὅπισθεν τῆς γαλήνης τοῦ προσώπου τούτου, οὐ οἱ ὀρθακμοὶ μόνον ἐνέφαινον τὸν κάματον τῶν ἀπυνιῶν, ἐκυφοροῦντο ἐνίοτε ἰδέαι τρομεραί. Τὸ πνεῦμά της ἠδυνάτει ν' ἀποσπασθῇ ἀπὸ τοῦ Ἐκτορος, ὃν ἤκολούθει ἀπανταχοῦ, νύκτα καὶ ἡμέραν. Ἐκείνη εἶχε παραδοθῇ εἰς αὐτόν, οὗτος τὴν εἶχε λάβει, καὶ ἤδη, βρυκθεὶς αὐτήν, τὴν ἀπέριπτε. Ἀλλ' ἐγνώριζε καλῶς τὴν γυναῖκά του; Εἶχε λάβῃ τὸν καιρὸν νὰ εἰσδυσῇ μέχρι τῆς καρδίας της; Εἶχε δυνηθῇ ἄρα γε ν' ἀνακαλύψῃ τοὺς θησαυροὺς τῆς τρυφερότητος, οὓς αὕτη ἐνέκλειε; Πόσον ὀλίγον εἶχε